

der vilde have været ugunstigere for Smaa-folk trindt omkring i Landet og i Byerne end den Lov, som de nu angribe Venstre-regeringen for. Jeg minder om Afstemningen her i Tinget den 12. November 1900, hvor de stemte for Skattelove, som, hvis de vare blevne gennemførte, ikke vilde have gjort det muligt at skaane Smaafolk i den Udstrækning, hvori man nu kan gøre det. Jeg behøver blot at nævne det Faktum, at Grænsen for det fri Skøn var 600 Kr. overalt i By og paa Land i Stedet for som ved den endelig gennemførte Lov 800 Kr. paa Landet og 1,000 Kr. i Byerne. Jeg henstiller til Overvejelse for alle at tænke sig gamle Bestemmelser bibeholdte i de gennemførte Love, saa at man ikke behandlede de Indtægter frit, der overstige 600 Kr. overalt paa Land og i By. Jeg beder Dem navnlig at overveje dette for Byernes Vedkommende. Det er altsaa Stillingen for Socialdemokraternes Vedkommende. Jeg erindrer meget vel, at de ved den endelige Afgørelse her i Tinget af de Forslag, som bleve gennemførte, og som ere ophøjede til Lov, stillede Forslag om at gennemføre Skattekommissionens Grænser med Hensyn til Kildeskatten. Men hvad Smaafolk og disses Besværinger angaar, for saa vidt de ere begrundede i selve Loven, maa det siges, at disse Ændringer, for saa vidt de vare blevne vedtagne, neppe have afhjulpet de foreliggende Vanskeligheder. Det Punkt, hvorpaa det kniber haardest — stadig forudsat, at Loven har Fejl, hvad Livet mere og mere vil lære os at afgøre med Sikkerhed — angaar de Indtægter, der ligge oven over det fri Skøns Grænser. Disse Indtægter kunne nedsættes med 65 pCt., men da vi stode her i Tinget ved Afgørelsen af de nu i Livet virkende Skattelove, forelaa der ikke fra nogen Side, heller ikke fra socialdemokratisk Side, Forslag om at gaa lavere ned end til 65 pCt. Men bortset derfra minder jeg paa ny om Afstemningen den 12. November 1900. Dette angaaende Socialdemokratiets Stilling.

For Højres Vedkommende er Adkomsten til at angribe Venstre, Regeringen og Flertallet her i Salen for Skattelovens Skyld endnu mindre. Jeg skal minde om, hvorledes Højres Stilling var. Højre foreslog med Hensyn til Kildeskatten, at Kapitalindkomsten kun kunde forhøjes med 35 pCt., Loven fastslaar 50 pCt. Indtægter af faste Ejendomme skulde kun kunne forhøjes med 25 pCt., Loven fastslaar 35; Pensionsindtægter skulde kun kunne for-

højes med 15 pCt., Loven fastslaar 25; pensionsberettiget Indtægt skulde kun kunne forhøjes med 10 pCt., Loven fastslaar 15, og Nedsættelse efter Lejlighed efter Højres Forslag skulde kun kunne foretages med 35 pCt., Loven fastslaar 65 som før nævnt. Dette var Højres Stilling under Forhandlingerne i Landstinget, hvor det egentlige Højre, det livskraftige Estrup'ske Højre, findes. Men naar Højres Stilling var saadan, har det forspildt enhver som helst Adkomst til at rette Angreb paa Venstre for Skattelovens Virkninger, thi det siger sig selv, at ere de Grænsebestemmelser, som nu findes i Loven, paa et eller andet Punkt for snævre, kan man ikke ramme den fuldkomne Retfærdighed med Loven, som den nu er — men at det er saa, skal for øvrigt først bevises, idet den første Ligning ikke kan være afgørende i saa Henseende —, og det er da klart, at det havde været meget værre, om Forslaget var blevet gennemført med Højres Grænsetal for Kildeskatforslaget, ikke at tale om Lejlighedsnedsættelsen med 35 pCt., som Loven nu hjemler, og som det er at haabe, at Ligningsmyndighederne i større Grad, end i første Omgang har været Tilfældet, ville bruge.

Den mindre heldige Virkning, om jeg saa maa sige, af Skattelovene, som man kender dem fra denne første Ligning, skyldes sikkert mere Lovens Brug end selve Loven, og for saa vidt jeg skulde nævne et Forhold, hvor det særlig har gjort sig gældende, er det ved Skatteansættelsesmomentet. Det er Selvangivelsen, der er mangelfuld rundt om i Landet. Paa vi Selvangivelserne ret og rigtigt frem, og Lovens Forhøjelses- og Nedsættelsesgrænser benyttede i sin fulde Udstrækning efter Lovgivningens Forudsætninger, er der ingen Tvivl om, at der kan lægges Ligninger, der ere meget mere tiltalende, meget mere fyldestgørende i Henseende til Retfærdighed, end vi have set i denne første Omgang. Nu er imidlertid Stillingen den, at den højtærede Indenrigsminister har indhentet Erklæringer fra de kommunale Raad med Hensyn til Skattelovens Virkninger. Besvarelserne ere antagelig snart indgaaede. Vi kende ikke det Materiale, som saaledes er opsamlet, og først naar vi her i Tinget eller i et Udvalg paa Tingets Vegne maatte faa Adgang til at blive bekendte med dette Materiale, kunne vi danne os en Mening om, hvorledes man rundt omkring i Landet fra de, om jeg saa maa sige, rette sagskyndiges Side ser paa Forholdene, og da vil Tiden være inde til at tage under